



Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 64/14
Люксембург, 30 април 2014 г.

Решение по дело C-475/12
UPC DTH Sàrl/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

**Държавите членки могат да упражняват контрол дали дружествата, които
макар и установени в друга държава членка предоставят на тяхна територия
електронни съобщителни услуги, спазват разпоредбите за защита на
потребителите**

*За сметка на това те не могат да принуждават такива дружества да създават на
тяхна територия клон или дъщерно дружество*

UPC е люксембургско дружество, което от Люксембург предоставя срещу възнаграждение пакети от услуги по разпръскване на радио- и аудиовизуални програми, достъпът до които е условен и които се приемат чрез спътник. Тези услуги се предоставят на абонати, установени в други държави членки, сред които Унгария.

В резултат на жалби, подадени от абонати на UPC, унгарските власти искат от UPC да им предостави информация, свързана с договорните му отношения с един от неговите клиенти. UPC обаче отказва да предостави тази информация с аргумента, че тъй като неговото седалище се намира в Люксембург, унгарските власти не са компетентни да започнат срещу него процедура по наблюдение. Тъй като не получават поисканата информация, унгарските власти налагат глоба на UPC. След като последното обжалва по съдебен ред глобата, Fővárosi Törvényszék (Градски съд, Будапеща, Унгария) иска по същество да се установи дали правото на Съюза оправомощава унгарските власти да упражняват контрол върху дейността на UPC в Унгария.

В постановеното днес решение Съдът изтъква, че предоставяната от UPC услуга представлява „електронна съобщителна услуга“. В това отношение Съдът напомня, че Директивата за разрешение¹ позволява на държавите членки да изискват да се регистрира започването на предоставяне на такава услуга на тяхна територия. Освен това Директивата позволява на държавата членка, на чиято територия пребивават получателите на тази услуга, да постави нейното предоставяне в зависимост от изпълнението на определени условия, които са специфични за сектора на електронните съобщения.

По този начин **националните власти могат да изискват от предприятията информацията, която е необходима, за да проверят дали се спазват условията относно защита на потребителите**, когато е получена жалба или когато разследването е по тяхна инициатива. В този контекст **държавите членки могат да започнат процедури по наблюдение във връзка с извършваната на тяхна територия дейност на доставчиците на електронна съобщителна услуга, установени в друга държава — членка на Съюза.**

За сметка на това **държавите членки не могат да изискват от тези доставчици да учредяват клон или дъщерно дружество на тяхна територия**, тъй като подобно задължение би влязло в противоречие със свободното предоставяне на услуги.

¹ Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183), изменена с Директива 2009/140/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. (ОВ L 337, стр. 37).

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708